

Γωάννης Ε', ὁ υἱὸς του, διαδέχεται, καὶ διατηρεῖ τὴν συμμαχίαν.

1707. — Τὸ στράτευμα τοῦ Ε', Γωάννου ἐνικήθη.

Μετὰ τὴν εἰς Οὐτρέχτ εἰρήνην, ἠσύχασεν ἡ Πορτογαλλία. Ο' Γωάννης ἀποθνήσκει, βασιλεύσας 44 χρόνους.

1750. — Γωσήφ Εμμανουήλ, ὁ υἱὸς του, τὸν διαδέχεται.

1755. — Ἀφανίζεται ἡ Λισβῶνα ἀπὸ σεισμῶν, καὶ χάνονται τριάκτα χιλ. ἄνθρωποι.

1777. — Βασιλεύει ὁ Δὸν Πέτρος Γ', μὲ τὴν σύζυγόν του.

1786. — Ἀποθνήσκει, καὶ ἡ βασίλισσα τὸν διαδέχεται.

1801. — Εἰρήνη γενομένη εἰς τὸ Μαδρίδ μετὰ τὴν Γαλλίας καὶ Πορτογαλλίας.

1807. — Ο' ἐπίτροπος τοῦ βασιλείου ἀφίκει τὴν Πορτογαλλίαν, καὶ περᾶ εἰς τὴν Βρασιλίαν. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν οἱ Γάλλοι ἐμβαίνουν εἰς τὴν Πορτογαλλίαν.

1808. — Γίνεται πρόσκαιρος διοίκησις ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν Γάλλων.

1816. — Ἀποθνήσκει ἡ βασίλισσα, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον ὁ εἰς τὴν Βρασιλίαν υἱὸς της.

Ὁρθόδοξος Διδασκαλία. — Ἀκολουθία.

9. Ἄρχεται δὲ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως ἀπὸ τὴν πίστιν αὐτὴν, ἣτις ὑφίσταται εἰς τὴν ἐγκάρδιον ἀποδοχὴν τοῦ Εὐαγγελίου.

10'. Η ἔνδοξος Εὐαγγελικὴ πίστις μᾶς διδάσκει, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι εἷς κατ' Οὐσίαν ἐν τρισὶ προσώποις, καὶ ὅτι ὁ μὲν Πατὴρ εἶναι ἀγέννητος· ὁ δὲ υἱὸς ἐγεννήθη πρὸ τῶν αἰῶνων ἀρρήτως ἐκ τοῦ Πατρὸς· τὸ δὲ Ἅγιον πνεῦμα ἐκπορεύεται παρ' αὐτοῦ τοῦ Πατρὸς· καὶ ὅτι πρέπει νὰ λατρεύωνται, καὶ νὰ προσκυνῶνται μὲ τὴν αὐτὴν ἀμέριστον προσκύνησιν καὶ λατρείαν.

11'. Ὁ ἐν τρισὶ προσώποις προσκυνούμενος Θεὸς ἐκτίσεν τὸν παρόντα κόσμον, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα.

12'. Ὁ Θεὸς προνοεῖ διὰ τὸν παρ' αὐτοῦ κτισθέντα Κόσμον, καὶ κυβερνεῖ τὰ πάντα πανσόφως.

13'. Ἡξιώθη ὁ ἄνθρωπος, κτισθόμενος μὲν, τῆς ἐξαιρέτου τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητος· ἀφοῦ δὲ ἐκτίσθη, τῆς ἐξαιρέτου τούτου προνοίας.

14'. Ἔργον τῆς ἐξαιρέτου προνοίας τοῦ Θεοῦ ἦτον, ἀφοῦ ἐκτίσεν τὸν ἄνθρωπον εἰς μίαν εὐδαιμόνα κατὰστασιν, τὸ νὰ εὐδοκήσῃ προσέτι, διὰ νὰ ἐπιμείνη ὁ ἄνθρωπος εἰς αὐτὴν τὴν κατὰστασιν· ὅθεν ἔδωκεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐντολήν, ἡ ὅποια περιεῖχε τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου αὐτὸς ἐδύνατο νὰ φυλάξῃ πάντοτε σώων τὴν εὐδαιμόνα ἐκείνην κατὰστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτίσθη.

15'. Ὁ ἄνθρωπος παρέβη τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεὸς πρὸς ὠφέλειάν του, καὶ ἀπώλεσε διὰ τῆς παραβάσεως τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Θείας εἰκόνας, τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει, ὅταν ἐκτίσθη.

16'. Διὰ τῆς παραβάσεως ταύτης ἡ ἁμαρτία κατεστάθη κοινὴ εἰς τὸν κόσμον ἐμόλυνεν

ἅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ τὸ ἐξέβηεν εἰς μέγιστην ἀθλιότητα.

17'. Θεωρούμενος ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὴν κατάστασιν ταύτην, εἶναι ὑποκείμενος εἰς τὴν ἄκραν αὐστηρότητα τῆς Θείας ὀργῆς.

18'. Ἦτον ἀδύνατον εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ ταύτην τὴν ἄκραν ἀθλιότητα ἐξ οἰκειᾶς αὐτῶν δυνάμεως.

19'. Ὁ Θεὸς ἐδύνατο, κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, νὰ καταδικάσῃ τὸν πταίστην ἄνθρωπον εἰς αἰώνιον κόλασιν· ἔστειλεν ὅμως εἰς αὐτὸν λυτρωτὴν τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν, κατὰ τὴν ἀνεκδιήγητον εὐσπλαγχνίαν, καὶ κατὰ τὴν βουλὴν τῆς ἀπείρου αὐτοῦ σοφίας.

20'. Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐσαρκώθη ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ὑπάρχων ἀληθῆς καὶ τέλειος Θεός, γέγονεν ἀληθῆς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Ἱστορία τῆς Προυσίας.

1701. — Φριδερίκος Α'. Ἐκλέκτωρ τοῦ Βρανδεβούργου, ὀνομάζεται βασιλεὺς τῆς Προυσίας εἰς τὴν εἰς Οὐτρέχτ εἰρήνην. Τὸν προτοῦ χρόνον ἐθεμελιώθη ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς φιλολογίας εἰς τὸ Βερολῖνον.

1713. — Γουλιέλμος Β'. ὁ υἱὸς του τὸν διεδέχθη. Εἰς μάχην κατὰ τῆς Σβεκίας, ἀπέκτησε τὸ δουκάτον τοῦ Στετίν, τὸ ὅπεῖον ἀπέσπασεν ἀπὸ

τὴν Σβεκικὴν Πομερανίαν. Εὐρέθη εἰς τὴν μάχην εἰς Μαλπλακέτ, καὶ ἔδειξε τὴν ἀνδρείαν του.

1740. — Φριδερίκος Β'. ὁ υἱὸς του βασιλεύει ἐβάσταξε πολλὰς μάχας, καὶ ἔφάνη νικητὴς, κυριεύσας πολλοὺς τόπους.

1757. — Συμμαχία τῆς Γαλλίας, Σβεκίας, Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸς ἔφάνη νικητὴς καὶ οἱ σύμμαχοι κάμνουν εἰρήνην με' αὐτόν.

1772. — Ὁ Φριδερίκος ἐνόησε με' τὸ βασιλεῖον του τὴν νεὰν Πρωσίαν, ἀπεσπασμένην ἀπὸ τὸ βασιλεῖον τῆς Πρωσίας.

1778. — Πόλεμος μεταξὺ Πρωσίας καὶ Αὐστρίας διὰ τὴν διαδοχὴν τῆς Βαυαρίας.

1786. — Ἀποθνήσκει ὁ μέγας Φριδερίκος, καὶ τὸν διαδέχεται Φριδερίκος Γουλιέλμος Β'.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον τὰ Πρωσσιακὰ στρατεύματα ἐμβαίνουν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, καὶ στερεοῦν πάλιν τὸ ἀξίωμα τοῦ Σταυτοῦ.

1791. — Ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐμβαίνει εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ προχωρεῖ εἰς τὴν Χιαμπανίαν, ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ συρθῆ ὀπίσω.

1797. — Θάνατος Φριδερίκου Γουλιέλμου Β', τὸν ὁποῖον διαδέχεται Φριδερίκος Γουλιέλμος Γ'.

Ὁρθόδοξος Διδασκαλία.

21. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπέρασε τὴν ζωὴν του εἰς ἐντελεστάτην πλήρωσιν τοῦ νόμου· ἀπέδειξε μὲ λαμπρὰ θαύματα τὴν ἰδίαν του Θεοῦ.

τητᾶ, καὶ ἐφάνερωσε κατὰ πλάτος τὴν θελήτην τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς.

22'. Ὁ Σωτὴρ ἐτελεύτησε τὴν ἀγιωτάτην αὐτοῦ ζωὴν μετὸν σταυρικὸν θάνατον.

23'. Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀληθὴς θυσία, διὰ τῆς ὁποίας κατηλλάγημεν μετὸν Θεόν, καὶ ὅσοι πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν τὸν Θεῖον Μεσίτην, δικαιούνται καὶ σώζονται.

24'. Ὁ ἀποθανὼν Σωτὴρ ἐτάφη, ἀνέστη ὅμως τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνελήφθη ἔπειτα εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

25'. Αὐτὸς θέλει ἔλθει πάλιν, διὰ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκροὺς, καὶ ἡ βασιλεία του δὲν θέλει λάβει ποτὲ τέλος.

26'. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, ἀφοῦ ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἔστειλεν εἰς τοὺς Ἀπόστολους, καὶ εἰς ὅλους τοὺς πιστοὺς, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, διὰ τῆς ἐνεργείας καὶ χάριτος τοῦ ὁποίου σώζεται ὁ ἄνθρωπος.

27'. Διὰ τῆς ἐνεργείας καὶ χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι τὴν ἀληθεῖαν τοῦ Εὐαγγελίου εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ συνήθρισαν ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη μίαν Ἐκκλησίαν.

28'. Αὕτη ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολική.

29'. Ἡ Ἐκκλησία κυβερνᾶται ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας τῆς Νέας Διαθήκης, ὑποκάτω εἰς μίαν κεφαλὴν τὸν Χριστόν.

30'. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διέταξεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ μυστήρια, ἡγουν τοιαύτας πνευματικὰς τελετὰς, διὰ τῶν ὁποίων δίδει εἰς τοὺς

πιστούς τὴν ἀόρατον χάριν τοῦ Θεοῦ, ὑποκάτω εἰς ὄρατὰ σημεῖα.

Ἱστορία τῆς Πολωνίας.

550'. — Λέχες, ἀρχηγὸς φυλῆς Σαρματῶν ἐστερεώθη εἰς τὴν Πολωνίαν· ἔκτισεν, εἰς τὰ πέραξ τοῦ Βίστουλα, πολλὰ τείχη, οἱ ἀπόγονοί του ἐβασίλευσαν ἑκατὸν πενήντα χρόνους μὲ τὸ ὄνομα δούκες.

700'. — Ὁ οἶκος τοῦ Λέχου ἐσβύσθη· οἱ Πολῶνοι ἔδωσαν τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν εἰς τὸν Κράκον, ὅστις ἐθεμελίωσε τὴν Κρακοβίαν, τὴν ὁποίαν κατέστησε μητρόπολιν, καὶ ἐμψύχωσε τὴν γεωργικὴν.

Μετ' ὀλίγον καιρὸν, ἐπειδὴ ὁ Β', Ποπιὸλ ἀπέθανε, χωρὶς ἅ' ἀφήσῃ διάδοχον· ἐκλέχθη ἕνας ἰδιώτης πολίτης τῆς Κρακοβίας, λεγόμενος Πιάστρος, τοῦ ὁποίου οἱ ἀπόγονοι ἐβασίλευσαν πολλοὺς αἰῶνας.

1000. — Βολέσλαος Α', ἐστέφθη ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Ὄθωνα Γ', καὶ πρῶτος ὠνομάσθη βασιλεὺς· ἐκυρίευσε ὅλην τὴν Βοημίαν καὶ Μοραυίαν· ἐνίκησε τοὺς Ρώσσοις, τοὺς Προύσσοις, τοὺς Σάξωνας, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς Πομερανίας, ὑπέταξεν ὅλους τούτους τοὺς λαούς. Ἀλλ' ὁ διάδοχός του Μιεκίσλαος, χαῦνος ἄνθρωπος καὶ τρυφηλὸς ἔχασε τοὺς πλειοτέρους τόπους.

1040. Κασσιμίρος, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Μιεκισλάου, ἔφερε τὴν εἰρήνην, ἔκαμε νὰ ἀνθήσωσιν αἱ τέχναι καὶ ἡ θρησκεία· ἐπῆρεν ἀπὸ τοὺς Βοημί-

ους ὅλους τοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους εἶχαν κυριεύσει ἀπὸ τοὺς Πολώνους.

1067. — Κυριεύει ὁ Βολέσλαος ὁ Β΄, ὅλην τὴν Ρώσσιαν· οὗτος ἀρχισε σκληρότητα, διὰ τὰς ὁποίας ἐξεθρονίσθη. Οἱ Ρῶσσοι ἀπετίναξαν τὸν ζυγὸν τῶν Πολώνων.

1081. — Λαδίσλαος, ἀδελφὸς τοῦ Βολέσλαου, ἐκλέχθη ἀντ' αὐτοῦ, καὶ εὐχαριστήθη καὶ ὀνομάζεται Δούξ, καὶ οἱ διάδοχοί του οὕτως ὀνομάζοντο εἰς δύο αἰῶνας· ἕως εἰς τοὺς 1295 ἢ Πολωνία κατεσχίζετο ἀπὸ τοὺς εὐγενεῖς, οἱ ὁποῖοι τὴν εἶχαν μοιρασμένην, καὶ ἐνίοτε τὴν διήρπαζον οἱ ξένοι. Οἱ Πολῶνοι ἠνώσαν ὅλην τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν Β΄, Πρεμισλαον, καὶ τὸν ὀνόμασαν βασιλέα.

1333. — Κασμιῖρος Γ΄, ἓνας ἀπὸ τοὺς διάδοχους τοῦ Πρεμισλαίου, ὑπέταξεν εἰς μίαν μόνην ἐκστρατείαν, τὴν Μαύρην Ρώσσιαν. Ἐδημοσίευσε κώδικα νόμων· ἐσύστησε Πανεπιστήμιον εἰς τὴν Κρακοβίαν, νοσοκομεῖα, ἔκτισε πολλὰ τεῖχη, ἠλευθέρωσε τοὺς χωρικούς ἀπὸ τὴν δουλείαν τῶν εὐγενῶν, καὶ ἠξιώθη καὶ ὀνομασθῆν μέγας. Ἀπέθανεν ἄτεκνος, καὶ μετ' αὐτὸν ἐσβύσθη ἡ γενεὰ τῶν Πιάστρων· Λουδοβῖκος, βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας τὸν διαδέχεται.

1386. — Γαγελών, μέγας δούξ τῆς Λιθουανίας, ἐνυμφεύθη τὴν Εἰδβίγε, θυγατέρα τοῦ Λουδοβίκου· ἐστέφθη βασιλεὺς μετ' ὄνομα Λαδίσλαος 5'. Ἐσυσσώματωσε διὰ πάντα μετ' ὄνομα βασιλείου τῆς Πολωνίας τὸ δουκάτον τῆς Λιθουανίας, τὴν Σαμογιτίαν, καὶ ὅσους τόπους ἐξουσίαζεν εἰς τὴν Ρώσσιαν.

Οὗτος ὁ βασιλεὺς, διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ ἀνδρίαν του, ἐφάνη ἄξιος τῆς βασιλείας, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησαν οἱ ἡγεμόνες τῆς γενεᾶς του, ἕως εἰς τὸν Β', Σιγισμούνδον, ἐπονομασθέντα Αὐγουστον, ἔστις ἀπέκτησε τὴν Λιβονίαν. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἡ Πολωνία ἔλαβε βασιλεῖς ἀπὸ διαφόρων οἴκους, μεταξὺ τῶν ὁποίων συναριθμεῖται ὁ Εὐρῆϊκος Δὲ Βασιλόϊος, ὅστις, μετὰ τρεῖς μῆνας τῆς στέψεώς του, ἦλθεν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἐβασίλευσε μὲ τὸ ὄνομα Εὐρῆϊκος Γ'.

1649. Οἱ Πολῶνοι ἐκλέγουσι βασιλέα των Κασιμίρον τὸν Ε', οὗτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν Ἰησοῦιτης, καὶ εἶτα Καρδινάλις· νικηθεὶς ἀπὸ τὸν Γουσταῦον, βασιλέα τῆς Σβεκίας, ἔχασε μέρος τῆς ἐπικρατείας του, τὸ ὁποῖον πάλιν τὸ ἀπέκτησεν εἰς τὴν εἰρήνην. Ἐνίκησε τοὺς Ρώσους· παραιτήσασθαι τὸ βασίλειον, καὶ ἦλθε, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ορθόδοξος Διδασκαλία. — Ἀκολουθία.

31'. Ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία ἔχει ἐν τῇ νεᾷ Διαθήκῃ ἑπτὰ μυστήρια, ἡγούν τὸ βάπτισμα, τὸ χρίσμα, τὴν Ἀγίαν εὐχαριστίαν, τὴν ἐξομολόγησιν, τὴν ἱερώσυνην, τὸν γάμον, καὶ τὸ Εὐχέλαιον.

32'. Τὸ βάπτισμα εἶναι μυστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον, ὅταν τὸ σῶμα πλύνεται διὰ τοῦ ὕδατος, λούεται ἡ ψυχὴ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

33'. Τὸ χρίσμα εἶναι μυστήριον, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς χρίσεως τῶν μελῶν τοῦ σώματος μὲ τὸ

μῦρον, ἐπιχέει εἰς τὸν βαπτισθέντα τὸ πνευματικὸν μῦρον, ἤγουν τὰ χάρισματά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

34'. Ἡ Ἁγία Εὐχαριστία εἶναι μυστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον, λαμβάνει ὁ πιστός, ὑποκάτω εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἄρτου, αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὑποκάτω εἰς τὸ εἶδος τοῦ οἴνου, αὐτὸ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

35'. Δοκιμάζετε δὲ ἑαυτὸν ἄνθρωπος, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Α'. Κορινθ. 11, 28.

36'. Ἡ ἐξομολόγησις εἶναι μυστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον συγχωροῦνται ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Ἱερέως αἱ ἁμαρτίαι εἰς τοὺς πιστοὺς, ὅποτε οὗτοι ταῖς ὁμολογήσωσιν εἰλικρινῶς, καὶ πιστεύοντες ἀδιστακτως εἰς τὴν ἀξιολογίαν τοῦ Χριστοῦ.

37'. Τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης εἶναι μυστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καθιεροῖ διὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διακόνων τὸ ἐκλεχθὲν ἐπιτήδειον μέλος εἰς τὴν αὐτὴν διακονίαν διὰ τὴν ἱερουργίαν τὰ μυστήρια, καὶ τὴν ποιμαίνῃ τὸ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ.

38'. Ὁ γάμος εἶναι μυστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἱερεὺς συνάπτει δύο πρόσωπα εἰς γάμου κοινωνίαν· καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τοὺς εὐλογήσῃ.

39'. Τὸ εὐχέλαιον εἶναι μυστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον, ὁ ἱερεὺς ἀλείφει μὲ ἔλαιον τὸν ἀσθενῆ, καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν, νὰ τὸν θεραπεύσῃ, καὶ νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας του.

40'. Ἐξω ἀπὸ τὰ προειρημένα μυστήρια, ἔχει προστούτοις ἡ Ἐκκλησία παραδόσεις τινὰς καὶ συνηθείας, αἱ ὁποῖαι φυλάττονται, ἢ διότι συντελοῦσιν εἰς βελτίωσιν τῶν ἡθῶν, ἢ διὰ τὴν εὐπρέπειαν τῆς Ἐκκλησίας.

41'. Ὅσοι ἐφύλαξαν τὴν πίστιν ἀμώμητον, καὶ ἐποίησαν τὰ ἀγαθὰ, θέλουσιν ἀνασταθῆ εἰς ἀνάστασιν ζωῆς. Ὅσοι δὲ ἔπραξαν τὰ φαῦλα, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

42'. Μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, οἱ μὲν δίκαιοι θέλουσι κληρονομήσει τὴν αἰώνιον ζωὴν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς θέλουσιν καταδικασθῆ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν.

Ἱστορία τῆς Πολωνίας — Ακολουθία.

1667. — Διάδοχος τοῦ Ε'. Κασιμίρου ἔγινεν ὁ Μιχαὴλ Βιεσνόβσκης, ἀνεπιτήδειος εἰς τὸ νὰ βασιλεύῃ· ἦτον ὅμως τοῦ βασιλείου μέγας μαρσεσχιάλος, καὶ μέγας στρατηγὸς Ἰωάννης ὁ Σοβιέσκης, ὁ πλέον ἐπιτήδειος πολεμικὸς τοῦ καιροῦ του· ἀπέκτησε πολλοὺς τόπους ἀπὸ τοὺς Κοζάκους καὶ Ταρτάρους. Ἐνίκησε πολλάκις καὶ τοὺς Τούρκους, καὶ μάλιστα εἰς τὸ Χοτίνι.

1674'. — Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μιχαὴλ, ἐκλέγεται ὁ Σοβιέσκης· ἠνάγκασε τὸν βεζύρη Μουσταφᾶν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐμβῆ εἰς τὴν Ἀλλεμανίαν μὲ ἑκατὸν ἑξήντα χιλ. ἀνθρώπων, νὰ σηκώσῃ τὴν πολιορκίαν τῆς Βιέννης. Ἐπωνομάσθη Μέγας. Μετὰ τὸν θάνατόν του ἔγινε μεσοβασίλειά δύο χρόνους.

1698. — Φρειδερίκος Αύγουστος Α', Εκλέκτωρ τῆς Σαξωνίας, ἐβασίλευσε. Κάρολος ΙΒ', βασιλεὺς τῆς Σβεκίας τὸν νικά, καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ στραφῇ εἰς τὸ ἐκλεκτοράτον του, καὶ ἐκλέχθη ἀντ' αὐτοῦ Στανίσλαος Λεκαίνσκις εἰς τοὺς 1709'.

Ὁ Κάρολος ἐνικήθη εἰς τὴν Πουλταύαν ὁ Αύγουστος ἀναβαίνει πάλιν εἰς τὸν θρόνον καὶ βασιλεύει ἕως τὸν θάνατόν του.

1733. — Στανίσλαος, μετὰ θάνατον τοῦ Αύγουστου ἐκλέχθη πάλιν ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος 5. ἔκαμε νὰ δοθῇ ἡ βασιλεία εἰς τὸν Β', Αύγουστον, Εκλέκτορα τῆς Σαξωνίας, υἱὸν τοῦ ἀποθανόντος βασιλέως.

1764. — Στανίσλαος Αύγουστος Πονιατόβσκις, διάδοχος τοῦ Β', Αύγουστου ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον μετὰ πολλῶν ταραχῶν.

1772. — Πρώτη συνθήκη περὶ διαιρέσεως τῆς Πολωνίας. Ἡ Πολωνικὴ Προυσσία, καὶ μέγα μέρος τῆς Πολωνίας ὑποτάσσεται εἰς τὸν βασιλέα τῆς Προυσίας· αἱ βασιλεῖαι τῆς Γαλλικίας καὶ τῆς Λοδομερίας εἰς τὸν οἶκον τῆς Αὐστρίας, ἡ Πολωνικὴ Λιβονία, καὶ μέρος τῆς Λουθανίας, εἰς τὴν Ρώσσιαν.

1791. — Νέον πολιτικὸν σύνταγμα τῆς Πολωνίας.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον γίνεται συμμαχία τῆς Ταργοβίκης ἐναντίον τοῦ νέου συντάγματος, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ρώσσίας· στρατεύμα Ρώσσικὸν ἐμβαίνει εἰς τὴν Πολωνίαν.

1793. — Ἡ Πολωνία παραχωρεῖ μέρος εἰς τὴν Ρώσσιαν.

1794. — Ἐπανάστασις τοῦ Κοσκιούκου εἰς τὴν Πολωνίαν ἐναντίον τῶν Ρώσων. Νικάται ὁ ῥηθεις, καὶ γίνεται αἰχμάλωτος.

1795. — Στανίσλαος Πονιατόβσκης παραιτεῖ τὴν βασιλείαν.

1815. — Ἡ Πολωνία ὅλη γίνεται βασιλεῖον, καὶ βασιλεύει ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας Ἀλέξανδρος.

Ὁρθόδοξος Διδασκαλία.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Θείου Νόμου.

1. „Ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν.“
Ἰάκωβ. 2, 20’.

2. Ὁ Θεῖος Νόμος δεικνύει εἰς ἡμᾶς τὴν διαφορὰν τῶν καλῶν καὶ τῶν κακῶν ἔργων.

3. Ὁ Θεῖος Νόμος εἶναι γεγραμμένος εἰς τὴν καρδίαν ἐκάστου, καὶ περιέχεται εἰς τὰς ἐπομένους δέκα ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Μωϋσῆν. Ἐξοδ. κεφ. 20’, 2’ — 27’.

Ἐντολὴ Α’.

„Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας·
οὐκ ἔσονται σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.“

Β’.

„Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδῶλον, οὐδὲ παντὸς ὁμείωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ

„γῆ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς
„γῆς· οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσης
„αὐτοῖς.“

Γ΄.

„Ὁὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου
„ἐπὶ ματαίῳ.“

Δ΄.

„Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἀγιά-
„ζειν αὐτὴν· ἕξ ἡμέρας ἔργα, καὶ ποιήσεις πάντα.
„τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, Σάββατα
„Κυρίου τῷ Θεῷ σου.“

Ε΄.

„Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου,
„ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη
„ἐπὶ τῆς γῆς.“

ΣΤ΄.

„Οὐ φονεύσεις.“

Ζ΄.

„Οὐ μοιχεύσεις.“

Η΄.

„Οὐ κλέψεις.“

Θ΄.

„Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον
„σου μαρτυρίαν ψευδῆ.“

Γ.

„Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ· οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ· οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ· οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ· οὔτε τοῦ ὑπόζυγιου αὐτοῦ· οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν.“

4. Ὁλος ὁ νόμος καὶ αἱ ἐντολαὶ θεμελιόνονται εἰς δύο πράγματα· ἡγουν εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον.

5. Ἡ Πρώτη ἐντολὴ μᾶς διδάσκει, νὰ πιστεύωμεν ἐκ καρδίας, καὶ νὰ ὁμολογῶμεν διὰ στόματος, ὅτι εἶναι εἷς μόνος Θεός· περὶ δὲ τῶν Θεῶν αὐτοῦ ἰδιοτήτων, νὰ θεχώμεθα καὶ νὰ πιστεύωμεν, ὅσα περὶ τούτων φανερόναι ἢ Ἀγία Γραφή.

6. Ἡ Δευτέρα ἐντολὴ ἀπαγορεύει τὴν εἰδωλολατρείαν, καὶ ὅλους τοὺς ἀθεμίτους τρόπους τῆς Θείας λατρείας.

7. Ἡ Τρίτη ἐντολὴ ἐμποδίζει τὸ νὰ μεταχειριζώμεθα τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μὲ καταφρόνησιν τῆς δόξης αὐτοῦ· καὶ μᾶς διδάσκει τὸν ὀρθὸν τρόπον τῆς Θείας λατρείας.

8. Ἡ Τετάρτη ἐντολὴ μᾶς προστάσσει, νὰ συνερχώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰς Κυριακάς, καὶ τὰς λοιπὰς ἑορτὰς, διὰ νὰ λατρεύωμεν τὸν Θεόν, ἡγουν νὰ ἀποδίδωμεν εἰς τὸν κτίστην τοιαύτην τιμὴν, ὅποιαν χρεωστῆ εἰς αὐτὸν τὸ κτίσμα, ἰκαὶ νὰ οἰκοδομῶμεν ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ Θεοῦ λόγου.

9. Ἡ Πέμπτη ἐντολὴ προστάσσει νὰ προσφέρωμεν τὴν ὀφειλομένην τιμὴν καὶ ὑπακοὴν εἰς

τούς γονεῖς ἡμῶν, καὶ ἐξαιρέτως (ὑποκάτω εἰς τὸ ἔνομα τῶν γονέων) εἰς τοὺς Ἡγεμόνας, εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ κοσμικὴν ἐξουσίαν, εἰς τοὺς διδασκάλους, εἰς τοὺς εὐεργέτας καὶ δεσπότης, καθὼς ἔτι καὶ εἰς τοὺς Γέροντας· καὶ νὰ ἀγαπῶμεν εἰλικρινῶς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

10'. Ἡ Ἑκτὴ ἐντολὴ προστάσσει, νὰ μὴ βλάπτωμεν ἀμέσως, ἢ δι' ἄλλου τινὸς τὸν πλησίον, μήτε νὰ συλλογιζώμεθα νὰ τὸν βλάψωμεν· ἀλλ' ἐξ ἐναντίας νὰ τὸν φυλάττωμεν ἀπὸ πάσας βλάβης.

11'. Ἡ Ἑβδόμη ἐντολὴ ἀπαγορεύει τὴν μοιχείαν, καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτήν, ὅλας τὰς ἀθεμίτους σαρκικὰς ἐπιθυμίας, καὶ προστάσσει νὰ ζῶμεν ἀγνῶς· καὶ σωφρόνως, εἴτε ὑπὸ γάμον, εἴτε ἀγαμοὶ ὄντες.

12'. Εἰς τὴν Ὀγδόην ἐντολήν ἀπαγορεύει ὁ Θεὸς πᾶν εἶδος κλοπῆς καὶ ἀδικίας· καὶ προστάσσει νὰ φροντίζωμεν διὰ τὴν ὠφέλειαν τοῦ πλησίον ἐξίσου, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν, διὰ νὰ διατηρῆται ἡ κοινὴ εὐδαιμονία.

13'. Ἡ Ἐνάτη ἐντολὴ προστάσσει νὰ μὴ ψευδῶμεθα, μήτε νὰ βλάπτωμεν τὸν πλησίον διὰ τῆς γλώσσης.

14'. Ἡ Δεκάτη ἐντολὴ περιέχει μίαν ἐντελῆ ἐξήγησιν ὅλων τῶν προειρημένων ἐντολῶν, καὶ προστάσσει ὅχι μόνον νὰ μὴ πράττωμεν τὸ κακόν, ἀλλὰ μήτε νὰ τὸ ἐπιθυμῶμεν κατὰ διάνοιαν.

Ἱστορία τῆς Δανιμαρκίας.

Ὁ Ὀθωνος, βασιλεὺς εἰς τὴν Ἀσίαν, διωχθεὶς ἀπὸ τὴν ἐπικράτειάν του ἀπὸ τὸν Πομπήϊον, ἐξῆντα χρόνους πρὸ Χριστοῦ, ὑπῆγεν εἰς τὴν ἄρκτον τῆς Εὐρώπης, μετὰ πολὺ πλῆθος τῶν ὑπηκῶν του, καὶ ὑπέταξε τοὺς λαοὺς τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ῥωσσίαν, τὴν Πολωνίαν, τὴν Δανιμαρκίαν, τὴν Σβεκίαν καὶ τὴν Νορβηγίαν, ἐμοίρασε τὰς κυριευθεῖσας ἀπὸ αὐτὸν χώρας εἰς τοὺς υἱοὺς του, καὶ ἐκράτησε διὰ τὸν ἑαυτὸν του τὴν Σβεκίαν, καὶ ἔδωκε τὴν Δανιμαρκίαν εἰς τὸν Σκιόλδον καὶ οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος βασιλεὺς.

1107. — Οἱ Δανιμαρκέζοι ἀπαιτοῦν καὶ λαμβάνουν ἀπὸ τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας Ἐθελνέδον χρονικὸν δόσιμον, διὰ νὰ παύσωσι τὰς συνεχεῖς τῶν ἐφόδους εἰς τοῦτο τὸ βασίλειον.

1114. — Κανούτος ὁ Μέγας ἐκύριευσεν τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἔκαμε νὰ ἔβγη ὁ Ἐθελνέδος εἰς τὴν ἀπουσίαν του, ὁ Ὀλαος, βασιλεὺς τῆς Νορβηγίας, ἐλεηλάτησε τὴν Δανιμαρκίαν: ὁ Κανούτος ἐστράφη ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἐμβαίνει εἰς τὴν Νορβηγίαν, καὶ διώχνει τὸν Ὀλαον, καὶ κυριεύει τὴν ἐπικράτειάν του.

1385. — Μαργαρίτα, ἡ μήτηρ τοῦ Ὀλαίου, ὅστις εἶχεν ἀποθάνει, ἐπανέλαβε τὴν βασιλείαν· ἐπροσκαλέσθη εἰς βοήθειαν τῶν Σβέκων ἐναντίον τοῦ βασιλέως τῶν τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἐπολέμησε, καὶ ἐπίασεν αἰχμάλωτον καὶ αὐτὸν καὶ τὸν υἱὸν του, καὶ ἐκηρύχθη βασίλισσα τῆς Σβεκίας, καὶ ἐκήρυξε διάδοχόν της εἰς τοῦτο τὸ βασίλειον, τὸν νέον Ἐρρίκον, δούκα τῆς Πομερανίας.

Είνονται τὰ βασίλεια τῆς Δανιμαρκίας, Νορβηγίας καὶ Σβεκίας ἡ Μαργαρίτα βασιλεύει μὲ πολλὴν φρόνησιν, καὶ ἐπωνομάσθη ἀξίως, ἡ Σεμίραμις τῆς Ἀρκτου.

1412. — Εὐρίκος, κύριος τριῶν βασιλείων, ἠσχολήθη, εἰς ὅλον τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας του, εἰς τὸ νὰ πολεμῇ μὲ τὸν οἶκον τοῦ Χολστέιν.

Χριστοφόρος, δούξ τῆς Βαυιέρας, τὸν διαδέχεται εἰς τοὺς 1437, καὶ ἠσχολήθη εἰς τὸ νὰ φυλάττη τὴν εἰρήνην εἰς τὴν ἐπικράτειάν του, καὶ μάλιστα εἰς τὸ νὰ κάμῃ νὰ ἀνθήσῃ τὸ ἐμπόριον.

1448. — Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοφόρου, οἱ Δανέζοι ἔκλεξαν τὸν Χριστιανὸν, κόμητα τοῦ Ὀλδεμβούργου, ὅστις ἐθαυμάσθη διὰ τὴν φρόνησιν καὶ μετριοτήτά του. Ἰωάννης ὁ υἱὸς του τὸν διεδέχθη.

1518. — Χριστιανὸς ὁ Β', χάνει τὴν βασιλείαν διὰ τὰς τυραννίας του· ἀντ' αὐτοῦ ἐκλέγεται Φριδερίκος, δούξ τοῦ Χολστέιν. Ἀφοῦ ἐξωρίσθη διὰ δέκα χρόνους (ὁ Χριστιανὸς), πασχίζει νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν βασιλείαν· πιάκεται, καὶ ἀποθνήσκει εἰς τὴν φυλακὴν εἰς τοὺς 1559.

1535. — Χριστιανὸς Γ', διαδέχεται τὸν πατέρα του Φριδερίκον· οὗτος εἰσήγαγε τὴν θρησκείαν τοῦ Λουθήρου εἰς τὴν ἐπικράτειάν του· διέταξε τὸ σχολεῖον τοῦ Κοπεγχάγ, ἐσύστησε καλὴν βιβλιοθήκην, ἀγαποῦσε τὴν παιδείαν, καὶ ἦτον προστάτης τῶν σοφῶν.

Τὸ βασίλειον τοῦ υἱοῦ του, Φριδερίκου Β', ὠφέλησε περισσότερο τὴν παιδείαν· ἐτίμησε μὲ

ιδιαιτέραν Φιλίαν τὸν Γύχωνα Βράχην, καὶ πολλοὺς ἄλλους σοφοὺς.

1588. — Χριστιανὸς Δ΄. ἐκλέχθη ἀρχηγὸς τῆς Φατρίας τῶν ἀντιδιαμαρτυρουμένων ἐναντίον τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ἔδειξε πολλὰς καλὰς πράξεις.

Ὁ υἱὸς τοῦ Φριδερίκου Γ΄, ἔκαμε γὰρ κηρυχθῆναι διαδοχικὸς ὁ θρόνος καὶ εἰς τὰς θυγατέρας· ἔκαμεν ἀνεξάρτητον τὸ βασίλειον τῆς Δανιμαρκίας.

1699. — Φριδερίκος Δ΄, υἱὸς τοῦ Ε΄, Χριστιανῶ, πολεμῆν μετὰ τὸν ΙΒ΄, Κάρολον, βασιλέα τῆς Σβεκίας, ὅστις τὸν ἠνάγκασε γὰρ δεχθῆναι τὴν εἰρήνην· ἔπειτα ἐκυρίευσεν πολλοὺς τόπους τῶν Σβέκων.

1801. — Οἱ Ἀγγλοὶ ἐμβαίνουν εἰς τὸ Σούνδ· οἱ Δανιμαρκέζοι πολεμοῦν μετὰ τοὺς Ἀγγλοὺς· μετὰ ἕξ ἡμέρας γίνεται ἀνακωχή.

1808. — Βασιλεύει Φριδερίκος Ε΄. πυρκαϊὰ τοῦ Κοπεγχάγ, καὶ κυρίευσις τοῦ στόλου ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς.

Μ Λ Θ Η Μ Α Η΄.

Κάπνισμα ἐναντίον τῆς λοιμικῆς νόσου.

Λάβε πέντε μέρη κοινῷ ἁλατος, ἤγουν τοῦ μαγειρείου· τέσσαρα μέρη λαδίου χαλκάνθης (βιτριολίου). Τὸ ἅλας ἄς ἦναι ὀλίγον βρεγμένον, καὶ τὸ ῥηθὲν λάδιον ἀψίτερον (κονσεντράταμ). Ἀνακάτωσέ τα εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον, καὶ ὄχι εἰς μετάλλινον· τὸ ἅλας ἄς ἦναι